

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"צ 5601/94

בפני :	כבוד המשנה לנשיא א' ברק
	כבוד השופט א' גולדברג
	כבוד השופט ת' אור
העותרים :	עודה אעיאדה אבו טיר ו-18 אח' נגד
המשיבים :	ראש הממשלה ו-12 אח' עתירה למתן צו על תנאי ובקשה למתן צו ביניים
בשם העותרים :	עו"ד דניאל זיידמן
בשם המשיבים :	עו"ד עוזי פוגלמן
בשם המשיבה 9,	
משיבה פורמלית :	דוד מיר, מנהל המשיבה

פסק-דין

השופט ת' אור :

להלן נימוקינו לפסק הדין מיום 4.12.94, בו החלטנו על דחיית עתירת העותרים ועל חיובם בהוצאות המשיבים.

העותרים הינם, לטענתם, בעלי זכויות בכ-167 דונם מתוך שטח כולל של כ-1850 דונם מאדמות הר חומה בירושלים (להלן: השטח המופקע), ביחס אליו נחתמו ופורסמו הודעות של שר האוצר לפי סעיפים 7-15 של פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943. עתירת העותרים מכוונת נגד החלטת שר האוצר על הפקעה כאמור. העתירה מבוססת על שני נימוקים עיקריים. ראשית, אין צורך בהפקעה לשם פיתוח השטח המופקע והקמת שכונת מגורים עליו. שנית, בניית שכונת מגורים בשטח המופקע מיועדת ליישוב תושבי

ירושלים היהודים בה, ועל ידי כך לפגוע בעותרים ובעלי קרקעות ערביים אחרים שטח המופקע. למעשה, כך הטענה, באה ההפקעה כדי לסכל מימוש זכויות של בעלי קרקעות ערביים בשטח המופקע.

אשר לנימוק הראשון, נחה דעתנו שהשיקולים שעמדו נגד עיני שר האוצר בהחלטתו על הפקעת השטח ראויים הם ואין יסוד להתערבותנו בהם. הרחבנו בעניין זה בנימוקינו לפסק הדין בבג"צ 4375/92, 3956/93, 736/93 (טרם פורסם), והנימוקים שם כוחם יפה גם לענייננו.

אשר לנימוק השני, אין יסוד בנסיבות המקרה לטענת העותרים שהכוונה בהפקעה היתה לפגוע בבעלי קרקעות ערביים בשטח המופקע. על פי הודעה מטעם המשיבים 1-3 (להלן: המשיבים), מתוך 1850 דונם של השטח המופקע רק כ-420 דונם הם בבעלות ערבית. יוצא, שההפקעה פוגעת יותר בבעלי קרקעות יהודים מאשר בבעלי קרקעות ערביים.

העותרים מוסיפים וטוענים בעתירתם, שהשטח המופקע מיועד לאיכלוס על ידי יהודים, בעוד ויש הצדקה שבמסגרת השטח המופקע יימצא פתרון גם לצרכי מגוריהם של ערבים תושבי מזרח ירושלים.

שאלת איכלוסו של השטח אינה עומדת בשלב זה על הפרק. כפי שמצויין בתשובת המשיבים, טרם נקבעו קריטריונים או מגבלות לעניין איכלוסו של השטח. השאלה שבמחלוקת בשלב זה היא, אם היתה הצדקה לשר האוצר להפקיע את השטח המופקע לצורך המטרה הציבורית שביסוד ההפקעה, דהיינו על מנת להבטיח בניית שכונת מגורים עליו. משהוברר שההפקעה דרושה כדי לממש מטרה ציבורית זו, די בכך כדי לדחות את העתירה. כל טענה נגד הקריטריונים שייקבעו לאיכלוס שכונת המגורים שתבנה על השטח המופקע, שעתה ומקומה אינה בעתירה כנגד ההפקעה.

לפיכך, החלטנו לדחות את העתירה, כפי שהודענו על כך ביום

4.12.94

שופט

המשנה לנשיא א' ברק:

אני מסכים. המשנה לנשיא

השופט א' גולדברג :

אני מסכים. שופט

הוחלט כאמור

בפסק דינו של השופט ת' אור.

ניתן היום, יט' בטבת תשנ"ה (22.12.94).

יש להמציא העתק פסק דין זה לבאי כוח הצדדים. המשנה לנשיא שופט שופט

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח